

Nro. 41.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indult Bétsből, Kedden Majus 24 ik napján
1893. ik esztendőben.*

B é t s.

A' Kurir Olvasóinak is tudokra adatott vólt annak idejében, hogy a' Felséges Cs. Királyi Familiának Ns. Nyitra Vármegyében lévő és Mörva országgal határos Holicsi uradalmában, feles számú kiváltképpen szép's valóságos Spanyol fajzású kosok fognának, azzal a' Felséges tzélozással el adattatni, hogy azon hazánk béli Mezei Gazdák, a' ki a' finom gyapjú juhoknak nem tsak szaporításokon, hanem nemesítéseken is ditséretre méltó fáradozással törekednek, ezen eladandó Kosok közül magoknak tettések szerént vásárolhassanak. Ez a' kótyavetye, mint a' közelébb kijött Udvari újságban olvassuk, a' múlt April. 25-ik napján

véghez menvén, a' felséges tzélozásnak ' tökéletesen meg felelt; a' midőn olyan feles számmal jelentenek meg az ő Felsége Német, Magyar, és Galitziai tartományaiból a' vásárosok, hogy egyegy kosnak árrát, a' melly az első ki-kiáltatás-kor tsak igen kevésre tétetett, magok között, 3, 4, 5, és 6 száz Forintokra is fel verték. Valami 300 ilyen finom Spanyol fajzású kosok adattak el, E' szerént, és mivelhogy ő Felsége nem régen újonnan feles számú, Spanyol fajzású finom gyapjas kosokat és anyajuhakat hozattatván, azokat a' Cs. Királyi Familia uradalma' fő igazgató tisztjeinek gondviselések alá adta, egész bizodalommal remélleni lehet, hogy a' gazdaságnak ez a' Cs. Királyi tartományokra nézve ily hasznos ága, nem soká nagyobb tökéletességre fog jutni.

Ugyantsak ezen Udvari Ujságban olvassuk, hogy Ferentz ő Fő Hertzegségébe, Felséges Urunknak és Alfszonyunknak mintegy 4 honapostsetsemőjökbe, a' tehénhimlő a' múlt April 21-dikén, igen szerentsés és kívánt következéssel beoltatott legyen. Minthogy azonközben ezen áldott eszközzel való élést, némely Cs. Kir. tartományokban, úgy mint érdemlené, még ma is be nem vették, és nem gyakorolják; kívánatos, sőt szükséges dolog volna, hogy a' Papság és a' Világi előljarok, az ilyen példát, mint a' milyent a' mi kegyes és bölts Monárkhánk mostanában, saját magzatja által a' közönség előtt újonnan tenni kívánt, haszonra fordítanak, és ezen oltalmazó himlőnek beoltatására azokat is rá vennék, a' kik attól, vagy a' be-szívott hibás előitélet miatt, vagy pedig tudatlanságból, irtozván, annak mind ez ideig is, önnön veszedelmekre, a' melly az ő házoknépére később

vagy hamarább még elkövetkezhetik, meg átkodva, hasznát venni nem kívánták.

Helvétziai Republika.

Berna, Május' 6-dikán. Gen. Lecourbe, ismét kiállott a' világ theatromára. Mint a' Helvétziában és az ennek szomszédjában lévő Frantzia Departamentomokban fekvő seregek vezére, ide várattatik. Ugyan ezen seregeknél Gen. Klein rendeltetett a' lovasság fő Inspektorává, és ő is minden órán váratik ide.

Az Első Konzúl Adjutánsa Gen. Rapp, egy írtat tett nem rég a' Helvétziai kisebb Kantonokban, és azt beszélik, hogy küldetésének főbb tzielja a' lett volna, hogy ezeknek Tanácsait arra vegye, hogy ha a' szükség találja kívánni, állítsanak egy vagy több Regimentet a' Frantzia Republika szolgálatjára. — (Mint hogy ez a' Gen. Rapp már vizsza érkezett Párisba; 's ennekalkalmatosságával a' Helvétziai Landamman Afry, Malliaroz és Fegeli nevű polgárokat, rend kívül való követségbe Párisba küldötte: gondolni lehet, hogy az a' dolog, a' mellyért Gen. Rapp Helvétziában járt, akár Helvétus katonáknak Frantzia szolgálatra leendő verbuáltatásokat, akár egyebet illeszen, az, a' nevezett két rend kívül való Követekkel fog Párisban végképpen meghatározatni.

Berna, Május 7-dikén. Az Első Konzúlné' számára különös szépségű és jó fajta teheneket vásároltanak itt öfzfe, és ma reggel útnak indították őket Frantzia ország felé. A' nyakokban függő tsengettyüket le vévén, utánnok vizsik, nehogy azoknak hangjok által a' Helvétziai hegyek eszékbe juttatódván, a' hazájokba való nagy vizszavágyódás miatt el betegesedjenek és el veszfzenek.

St. Cloudba hajtják őket, a'hol az Első Konzulné számára most építenek egy igen szép Helvétziai módi tehén-tartásra való majort (úgy nevezett Schweytzerájt) Víznek a' tehénekkel egygyütt egy oly szépségű fiatal páfztort és pasztornét is (egy ifju legént és leánt) a' milyent ritka látni, a' kiknek meg lehető's foglaló pénzt adtak, és jó fizetést, 's szép ruházatot ígértek. Ezek lesznek a' major' gondviselői. — Ezeknek elég nézőjök és látogatójok fog lenni!

Lyonból érkeztek ide levelek, a' mellyek szerént ottan sok Frantzia seregek takarodtak néhány napok alatt által, rész szerént Piemont, rész szerént Liguria, rész szerént pedig a' Frantzia Déli partok felé. A' Touloni kikötőhelyben tüzesen foly a' munka, és az Admirál Lesseigne hajós serege, a' melly nem rég evezett be oda, parantsolatot vett, hogy nem soká ismét evezzen ki nagyobb számmal. — Ugyantsak a' Touloni kikötőhelybe egy Spanyol hajós sereget is várnak.

Orosz Birodalom.

Petersburg, April. 30-dikán. Az itt lévő Frantzia Követ Gen. Hedouville, újonnan jelentést adott bé ezen Udvarhoz, a' melly által ettől meghatározott nyilatkoztatást kíván az Első Konzul arra az esetre, ha a' hadakozás el találna kezdődni. Ehez képpést még egy Konferentzia tartatván, el végeztetett, hogy a' kért nyilatkoztatást az Első Konzulhoz, további halasztás nélkül küldjék el, a' melly is, mint némelyek tudni akarják, ennyiben állana, hogy a' Császári Udvar szoross neutralitást tartani, 's közbenjárása által, arra más Hatalmasságokat is rá venni igyekezni, 's egyéb eránt is a' szárazon való békességnek megmaradá-

sán tellyes igyekezettel munkálodni fogna, míg azt nem látná, hogy a' hadakozó tengeri Hatalmasságok a' Weser és Albis vizek torkát be zárni nem akarják; 's a' míg Hannoverának elfoglaltatása munkába nem vétetődik: a' melly ellen protestál a' Császári Felsége.

Pruszszia.

Berlin, Majus' 3-dikán. A' Kurírok futkosása, Berlin, Petersburg, Páris, és London között, mostanában rend kívül való. — Regimentjeink ugyan, szám felett tele vannak: hanem egyéb eránt, hogy az ajtó előtt álló háboruval fenyegetődő környülállásokra nézve, még eddig valami mozdulásokat tettek volna, nem lehet észrevenni. — Most nem sokára fognak itt a' Pruszszus seregeknek tavaszi nevezetes gyakorlásaik tartatni, a' mellyre meg érkezett már a' Királyné atya a' Meklenburg-Strelitzi Hertzeg, 's a' Gloucesteri Anglus Kir. Hertzeg is, a' ki nem rég Petersburgban, az után Stockholmban, az után Koppenhágában járt, minden órán váratik.

A' mi az ide való politikusoknak azonközben, ha félelmet nem is, leg alább némü-némü meghökkenést okozott, egy Majus' 10-dikén költ Hamburgi levél, a' melly szerént a' Hannoverai Országőrzék, minekutánna a' Frantzia seregeket nagy számmal az Alsó Rénusi vidékek felé nyomúlni észébe vette volna, siettséggel Kurírokat küldött Londonba, Bétsbe, és ide Berlinbe, azt tudakoztatván nevezetesen a' Londoni udvartól, mint a' kit a' dolog leg közelébről illet, hogy a' környülállásokoz kepeft miként alkalmaztassa magát.

Nagy Britannia.

London, Majus' 5-dikén. Ma reggel egy

örvendetes jelentés, a' mely a' Polgármesterhez küldetett, az egész váraft fellármazta. A' jelentő irás foglalatja ennyiből állott: —

„Lord Hawkesbury tiszteletét jelenti a' Polgármesternek, és örömmel tudósítja, hogy ezen orszagnak a' Frantzia Respublikával való alku-
dozásai, barátságos véget értek légyen. Költ reg-
geli 8 órakor, Május 5-dikén, 1803-ban. “

Ezen jelentés, hivatal szerént valónak tartód-
ván, haladék nélkül el küldetett a' Kereskedők
tanátsházához, és a' Loyd káveházához. A' vál-
tópapirossak' betse azonnal hágni kezdett; és sok
spekuláns emberek jó árron eladták váltól levei-
ket, az alatt, míg a' dolog híre a' Ministerek Can-
cellariájokba a' városnak Westmünster nevű ré-
szébe érkezvén, ki hirdetődhetett, hogy az egész do-
log költemény lévén, általa a' publikum magát
megtsalattatni ne engedje. Azon tsalfa Spekulán-
sok azonközben, a' kik az elő adott rövid tudó-
sitáft a' Lord Hawkesbury neye alatt a' Londoni
Polgármester kezébe jádzottak, meglehetősen elér-
ték tzéljokat; váltó papirossaikat hamarjában jól
el adták. — Az ilyen tsalás nem újság itt Lon-
donban: hanem tsak ugyan még is nevezetes ez,
azért, hogy még tsak a' keze írása is, megesmérhe-
tetlenül követte vólt a' Minisfternek.

A' mi a' hadakozás és békefélig állapotját ille-
ti, ezen tekintetben még ma is legnagyobb bizon-
talanság kinozza itt a' publikumot. A' váltópa-
pirossak' betse szünetlen száll, 's a' Ministerek' ré-
szén lévő levelek, Pitt vólt Minisftert magasztalni
nem szüunek. —

A' koronaörökös Wallisi Hertzeg felesége ko-
tsizni járván tegnap, meg állapodott a' Pitt háza

előtt, és szekeréből kiszállván, ötet meg látogatta, 's a' publikumnak egy új alkalmatosságot adott arra, hogy Pittnek a' Ministerségbe való visszalépésén, ennyivel is kevesebbé kételkedjék.

Tegnap réggel 5 százért 5 ezer forintokra fogadtak a' Londoniak, hogy Majus 10-dikéig kihirdettetik a' hadakozás.

London, Majus' 6-dikán. A' Kereskedők gyülekezete 50 ezer, 's a' Polgármester is 5 ezer Forint jutalmat hirdettetett ki annak számára, a' ki fel fedezi annak a' költött jelentőirásnak szerzőjét, a' mely a' Lord Hawkesbury neve alatt tegnap reggel a' Polgármesterhez küldetett.

A' Frantzia Országlószékkal való alkudozásnak mivólta, még ma is leg homályosabb fedél által takartatik. L. Withworth minden nap váratik vissza Párisból. — A' tengeri Cancellaria minden nap több-több tiszteket veszen fel a' szolgálatra, 's azonnal küldi őket kirendelt helyeikre. Az úgy nevezett Kanalison (a' Frantzia és Anglus partok között lévő keskeny tengeren) vigyázó hajóserereg vezérévé Admiral Cornwallis rendeltetett. A' faletromnak kivitettése, a' puskapor készítésre nézve, szorosan megtiltatott. A' hajós legények véghetetlen Izorgalmatossággal kezdettek kevés napoktól fogva fogdosztatni.

A' Jersey szigetéről ide érkezett hírek szerint, a' Frantziák nagy számú ágyus tsajkákat gyűjtöttek öfzfe a' Cherburgi kikötőhelyben.

Frantzia Respublika.

Páris, Majus 9-dikén. A' Mohiteurben külföldbülömb levelek jöttek ki, a' mellyek néhány Helvéus kistsiny Kantonoknak az Első Konzúlhoz tett közöneteiket, 's az Első Konzúlnak ezekre

adott válofszait foglalják magokban. Az Uri nevű Kanton leveliben ezek voltak a' fontosabb kifejezések: —

„Akár melly nyilvánságosan jelengessék is a' Szövettséges - 'systema ellenségei, Helvétzia jelen való állapotjának állandósága felől való kétségeskedéseiket: mi azonközben, Polgár Első Konzúl, mindent reméllünk a' te védelmed alatt: a' kinek kezében elégséges erő és eszköz vagy arra, hogy hazánk' sorsát, minden mesterkedések ellen, melyek annak kebelében forraltatnak, állandó lábára helyeztesse, &c.“

Az Első Konzúl ekképpen felelt: — „Polgár Landamman, és ezen Kanton Nagy Tanácsának minden tagjai! A' mit leveleitekben nékem iratatok, az engem' igen megilletett. Én a' Közbenjárás-Aktája által titeket, nagy szerentséltlenségtől meg menteni, és nagy néktek jót tenni kívántam. Csak boldogíttatásokat forgott szemeim előtt. Felejtkeztek el már minden egymás között való egyenetlenkedésről. Legyetek egy néppé. Én leg fontosabb törekedéseim közzé számlálom, véghez vinni, hogy az a' barátság, a' melly titeket sok századoktól fogva a' Frantzia nemzethez tsátólva tartott, ezután is sértődés nélkül maradjon. Mondjátok meg a' ti Kantonotok béli népnek, hogy én minden időben kész fogok lenni, hogy ötöt, a' rá közelethezhető inségekből ki ragadjam: és hogy régebben is és számot tartok az ő eddig meg bizonyított indulatjához.

Az Unterwaldeni Tanács ekképpen felelt: — „A' mi Kantonunk népe, Első Konzúl és Elölülő, úgy néz téged, mind leg nagyobb szeretettel, és szabadságának vízfőza adóját. Mi védelmezt.

azon fogunk lenni ennekutánna, hogy magunkat, jelen való független sorsunkra és a' te jóakarodra méltókká tegyük, az által, hogy atyai tanátslásod szerént, öseink virtusaikat követni fogjuk &c."

Bonaparte így felelt erre: — „Polgárok! Köszönöm azt a' jó indulatot, a' mellyet Kantonok lakosai nevekben kinyilatkoztattatok. Ez a' nevezet: a' Tell' gyermekei szabadságoknak viszfza-állítója — betesebb előtem, mint a' leg szebb győzelem. A' közbenjáróság Aktájának alkatásában, a' ti boldogittatástoknál egyéb szemeim előtt nem forgott: midőn Deputatusaitokkal egygyütt annak elintezésén dolgoztam, minden gondolataimra nézve egy Helvétus hazafinál egyéb nem voltam. Tegyétek bizonyossá hazafi társaitokat a' felől, hogy minden alkalmatlóságokkal hasonló hajlandóságot várhatnak tőlem, Felejtsétek el régi egyenetlenkedéseiteket, és hídjétek el, hogy ohajtva várom az alkalmatlóságot, hogy még bizonyithassam, melly igen szivemen fekügyék boldogulásotok.“

A' Schwytzi Kantonbéliek levele: — „Tudva vannak előtted, Első Konzúl, azon fáradságos elzközök, mellyeknek sok vers béli elővételek által, ezen Kanton béli nép a' maga ösi szabadságának viszfza szerzésére törekedett. Által láthatad ezekből, melly betses dolog légyen egy szabad nép' szemei előtt az ő régi szabadságának viszfzaterése: de által láthattad éppen azokból azt is, mi némű háládatossággal viseltetett légyen ezen nép az ő szabadságának viszfza adójához. Nem másnak, Első Konzúl, hanem csak egyedül a' te különös jóvöltodnak köszönik a' Tell' fiai az ő

ösi szabadságoknak visszafatérésit. Az az emlékezet ofzlop, mellyet minden hazafi, önön szívében emelni fog, leg szebb győzedelmi dítsőffégeszen a' te szivednek, és minnyájunknak magunk viselete meg fogja jövendőben bizonyítani azon tzelozásunknak tisztaságát, mellyel arra törekedtünk, hogy az Unitaria (az egyetlenegy fő kormányoztatáson fundalódó) Országlás' módját, mellytől egész nemzetünk ifzonyodott, nyakunkból le rázhassuk, &c."

A' Konzúl válaíííza: — „Hathatos örömmre szolgált az a' szempillantat, midőn értésemre esett, hogy ti, a' közbenjárás Aktája által boldogokká lettetek. Most kettőre van szükségetek: t. i. hogy egyenetlenkedéseiteket el felejtsétek, és egygyesek legyetek. Én állandó barátotok fogok lenni: és az a' lélek, a' melly engem' a' közbenjárás Aktájának készítésében elevenített, a' tétetők fog állandóul maradni, &c."

A' Párisi 7-ik Májusi levelek egy Hollandiai fontos tudósítást hirdettek ki, mellyben ezek olvastatnak: — „Hága, April. 29-dikén. Megmondhatatlan dolog, mitsoda kútfőből vette légyen ez a' Frantzia országban elterjesztetett hír a' magaredetét, hogy a' Batavusok Orzáglóíízeke néhány Hatalmasságokhoz folyamadott volna, annak megnyerésire, hogy a' Batava Respublika, a' Frantziák és Anglúsok között kezdődni akaró tengeri hadakozás alatt, neutralis maradhasson. Hasonló lehetetlenség tudni, mi adta légyen arra a' híre is az alkalmatosságot, hogy a' mi Orzáglóíízékünk azt bizta volna Londonban lévő Követünkre, hogy tanulja ki alattomban az Angliai Ministeriumtól, nem tselekedné-e meg ő azt, hogy bennünket, ha a'

hadakozás eltalálna kezdődni: neutralisoknak maradni engedjen. Ha a' dolgot csak egy kevésbé megfontolták volna ezen híreknek elterjesztői, lehetetlen, hogy csak egy szempillantatig is el hitetheték volna magokkal, hogy a' mi Országglófszékünk valami e' féle lépést tehesen, a' melly felől bizonyosan tudhatná, hogy tzeljät benne el nem éri, azonközben azt a' Hatalmasságot, a' mellyel szoross szövetségbe vagyon, t. i. a' Frantzia Republikát, igen meg bántaná. Nem tehetné, 's nem is teszi a' mi Országglófszékünk egy ilyen lépés által magát egész Europa előtt nevetségessé: ha a' magunk boldogíttatásában Frantzia országgal egygyütt tartottunk: nem fogunk tölle a' kedvetlen idökben elválni. Igaz, hogy könnyü politika volna az, ha a' Hatalmasságok csak azért kötnék egymással a' szövetséget, hogy abból hasznot vegyenek: azonban a' terhesebb környülállásoknak elkövetkezésekkel, a' szövetekezésekből akár mikor, éjjel-nappal kedvek szerént ki léphetnének. A' Batavusok országlófszéke' politikájának nem ez a' sinormértéke. Nem bánna ő így a' maga szövetséges társával, ha mingyár jussa volna is úgy tselekedni."

A' Rénus bal mejjékein lévő Lutheránusok Konfistoriumjoknak Elölülöje, Kern úr, a' folyó Május 2-dikán tette le Párisban, az Első Konzul audientziás palotájában, az előlülöi hitet. Egy asztalotskán két bársony párnákra helyheztetve volt az Evangélum. Feljül az asztal mellett ültek karos székekben a' három Konzulok. Alól, t. i. ezekkel szembe, a' pädimentomta helyheztetve voltak más két bársony párnák, mellyekre a' nevezett Elölülö, sinekutánná a' Státus-Titoknok

Maret által előhivattatott volna, letérdepelvén, kezét az Evangéliumra tette, 's azon esküvésnek formáját, mellyet annakelőtte, petsétes papirosra, tulajdon kezével leirt 's aláirt vólt, halható szóval felolvasta. Az irott esküvést azután a' Státus Titoknok magához vette. Jelenvólt hivatala szerént, mint az Ekklesiai dolgokra ügyelő Minister Státus-Tanátsos Portalis, Strafsburgi Professor 's egyzersmind a' Tribunatus tagja Koch, és mások. — A' Püspökök meghiteletése is ilyen rendtartással megyen véghez.

A' Német Birodalom béli Dietára a' pótolás dolgának eligazítása végett ki rendeltetve vólt Orosz és Frantzia Ministerek, az uralkodó Hatalmaságok között fennálló udvari rendtartásra nevezve, az ő egygyütt be adott jelentéseikben, nevezetesen az ő bútsu vételekben, valahol csak uraiknak neveiket egyzersmind említeni szükségesnek itélték, mindenkor kétfzeresen tették fel azt, ilyen formálg: — „

„(Ő Felsege a' minden Oroszok Császára , és a' Frantzia Respublika Első Konzúlja). —

„(A' Frantzia Respublika Első Konzúlja , és ő Felsege a' minden Oroszok Császára).

Páris, Majus' 8-dikán. Míg az a' múlt szeredán Londonba küldetett Frantzia Kurir onnét ide visszsa nem érkezik, addig semmi bizonyost nem fogunk a' leg fontosabb politikai kérdés felől hallani. Az Anglus Követ még ma is itt van, és oly készen áll az indulásra, hogy minden órán be fogathat. A' felesége a' vólt Dorset Hertzegné ugyan már elútaozott: és talám innét terjedett vala el az a' hír, hogy maga Withworth is elútaozott volna: holott némelyek szerént ezen afiszonytság nem va-

lamely politikai okra nézve hagyta Párist ily véletlenül ide, hanem igen terhes lévén, a' betegágyas heteket Londonba akarja inkább tölteni, mint Párisban. — Azonközben, sok Anglus Gavalérok és aszfzonságok, tsak nem szaladva hagyták ide kevés napok alatt Paris vároffát, a' kiket bizonyosan nem az ő viselőffégek, hanem inkább a' leg terhesobb politika' szülése félelmes orájának közelgetése, kergetett el innét. — A' Követ bagáziáját még ma se pakkolták le a' szekerek' bakjaikrol. — Jeles az is, hogy az a' nagy gazdagságú Hertzeg Bedford, a' kire annak a' nem rég meghalálozott nagy mezei gázdának Bedfordnak minden vagyonnya maradt, most érkezett számos tselédjeivel és gazdag készülettel Párisba, midőn az ő itt tartózkodó hazájafiai haza felé futnak. Párisból Brűszfelbe veszi ezen Hertzeg éppen akkor útját, midőn az Első Konzúl oda utazik.

Brűszfel, Majus' 6-dikán. A' Seelandiában tanyázó Frantzia seregek nemtsak hogy 26 és 36 fontos golyobisú ágyukkal spékelték meg a' partokon lévő battériákat, hanem a' katonaság között is golyobisú töltések vannak ki olttatva. Egy nap sem múlik el, hogy az ország belső részeiről fegyveres csoportok ne érkeznének a' tenger partokra.

Brűszfel, Majus' 8-dikán. Egy Párisi hiteles író így biztatja azokat, a' kik a' régen tartó bizontalankodásra rá untak: — „Négy napok alatt meg fejtődik ez a' kérdés, hogy háború lesz-e, vagy békeffég? Az, utólsóhoz való reménséggel telyefféggel nem bíztak az alkudozásoknak folyamatja, mivelhogy a' Frantziák velekedése szerént az Anglusok kívánságai nagyon ellenkeznek az Amienszi Kötésnek tzikkekeivel, az An-

glusok tartása szerént pedig a' Frantziák sok olyan lépéseket tettek az Amiensi Kötés után, a' melyeket nem kellett volna tenniük. "

Az Első Konzúl, a' feleségivel, Cambacesel, és másokkal, 8-dikban dél utáni 3 órakor a' St. Cloudi kastélyból egy fedeletlen kotsiban 4 lóval ki szekerézvén, kevésbe múlt el, hogy erőssen meg nem ütötte magát. Maga kotsiskodott. A' lovak fatalok és tüzesek lévén, nem bírt vélek, és ezek a' szekeret el ragadták. Egy helyen a' szekér egy fához tsapodott, olyan formálog, hogy Bonaparténak előre a' lovak lába közzé kellett volna bukni, ha magát hirtelen fel nem találván, oldalfélt le nem ugrott volna. — Jót ugrott ugyan: hanem a' vólt a' szerentséje, hogy gyepre esvén, tsak a' kezén dörsölődött le egy kis helyen a' bőr. —

Frantzia országba nem vólt eddig szabad idegen, nevezetesen pedig Anglus szekeret be vinni. A' mostani Országlószék azonközben nem akarván az Anglusokat attól a' gyögyörüségtől meg fosztani, hogy a' Frantzia földön is tulajdon szekerekben utazhassanak, eleinten olyan rendelést tett vólt, hogy a' határ szélen neveiket fel irván, le kötelezni tartozzanak magokat, hogy szekereiket Frantzia országból leg feljebb egy ezttendő alatt ki fogják küldeni. Ezen rendelés mostan ismét meg változott, ilyen formálog, hogy ennekutánna midön valamely Anglus a' határ szélre meg érkezik, vagy valamely kikötőhelybe ki száll, szekere' árának egy harmad részit a' vámostifztnél le tenni tartozik, a' mely summának negyed részit, annak az országból való kivitettetésekor, de úgy, ha 3 ezttendőnek előtte ki viszi, a' tulajdonos vizitza kapja,

következésképpen a' szekér árának csak egy 12-töd része marad ezen esetben a' vámosnál.

Páris, Május' 11-dikén. Közelget a' félelmes idő-pont. A' Frantzia kereskedők olyan intést vevén az Országglószéktől, hogy már mostanában, míg ellenkező intést nem vesznek, semmi nagy spekulátzióba ne avatkozzanak. Minden órán váratik vizslya Londonból azon Kurir, a' kitől tulajdon kezével irt levelét oda küldötte az Első Konzúl: a' ki hasonló tulajdon kezével írott levelet küldött vala Petersburgba is, a' honnét már meg lehetős válafzt kapott.

Midőn Lord Withworth az utólsó audentzián magát az Első Konzúlnál nem mutatta, csak ugyan más 3 Anglusok akkor is jelen voltak azon, kiket az Első Konzúl nagy betsüllettel fogadván, vélek beszélgettet; hanem azután néhány körülette álló Szenátorokhoz fordulván, halható szóval ezeket mondotta nékiek: — „Ő, mind ez ideig el követett mindent, a' mit az egyenesség és böltsesség a' hadakozásnak eltáváztathatása végett meg engedtek. Hanem, minthogy az Angliai Miniitérium kívánságai olyanok, hogy el nem lehet fogadni: ő már most kéntelenítettik egy nagy nemzet' fejének tekintetét fel venni; a' mely végre már a' szükséges eszközök elő is vétettek, &c.“

Előszöri Tudósítás.

„Az 1802 Esztendőbéli Magyar Ország gyűlésének naponként való (Diarium committorum Regni Hungariæ) jegyzéseit, és annak végezéseit (Acta Dietalia) illető Tudósítás.

Mivel az utólsó Ország Gyűlésének végezésétől fogva már fél esztendőbéli idő elfolyt; erre nézve azok az Urak, kik eleintén ezen Gyűlésnek nyomtatásban kiadott végezéseinek nemellvéré-

fzeit magoknak meg szerezték, arra kérettetnek, hogy még a' többi hibázó részeit is a' Pesti, vagy Po'sonyi Könyváros Bóltjaiban, vagy az Országosan esméretes Biztosainál meg venni méltóztassanak, még pedig len Sz. János havának vége előtt; mivel azon idő elfolyása után a' még hátra maradt árkusok Makulátúra közzé el vettvén többé egyenként ki nem szolgáltatnak; hanem csak a' kevés számú egész Példamányok 8 for. fognak el adatnia. Po'sonyban Pünköft havának 6-ik napján, 1803. elztendőben.

Füsküti Landerer Mihály,

k. priv. Nemzeti Po'sonyi 's Pesti
Könyvnyomtató, és áros.

H í r d e t é s.

Ezen könyvnek: „Magyar Ország Historiája Gebhardi Lajos Albert munkáiból magyarázta Hegyi Josef. Megigazította és 1803.ig folytatta Kultsár István. Pesten Trattner Mátyás betüivel 1803.“ már három része a' most következő Pesti vásárra elkészül. Az elsőben foglaltatik az Orzágnak legrégiebb története egész a' Magyarok bėjöveteléig. A' másodikban a' Magyarok bėjövetelétől V-ik László Király haláláig — A' harmadikban Mátyás Királytól IV-ik Ferdinándig. A' negyedikben pedig Iső Leopoldtól fogva e' most folyó 1803-ik elztendőig lett történetek foglaltatnak. — Noha már a' három rész közel száz árkuft foglal magában, a' negyedik is csaknem harmintzra még; mégis az egész munka azoknak öt forinton fog adattatni, kik e' mostani vásárra a' készenlévő Köteteket általvévén a' pénzt letfzik. A' negyedik résznek elkészülése is az Ujság által ki fog hirdettetni. Találtatik Pesten Kilián, Weigand, és Kis István Uraknál.